

Ալեքսանդր Ճատուրյան

Ծով և ժայռեր

Երկա՛ր ժամեր նայում եմ քեզ,
Ո՛վ անհանգիստ, անհուն ծով.
Ինչպես հուզվում, փրփրում ես,
Դու լերկ ժայռեր լիզելով:

Ե՛վ գոռում ես, և՛ խուլ հեծում,
Ե՛վ գայրանում, և լալիս.
Բայց ժանգ ժայռեր քեզ չեն լսում,
Քեզ արձագանք չեն տալիս:

Նորա մի՛շտ խուլ, մի՛շտ անբարբառ,
Քեզ նայում են սառն, անփույթ.
Նոցա խո՛րթ է, նոցա օտա՛ր
Վիշտ, տառապանք ու գայրույթ...

1896, Գուրգուֆ